

25. oktober 2018

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 6. november 2018

- 1) Skat på omsætning af visse digitale tjenester
  - *Udveksling af synspunkter*

KOM(2018)148 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Revisionsrettens årsberetning for 2017
  - *Præsentation*

KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken
  - *Rådskonklusioner*

KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Rådskonklusioner om klimafinansiering
  - *Rådskonklusioner*

KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Opfølgning på og IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer i Bali, 11.-13. oktober 2018
  - *Information fra Formandskabet og Kommissionen*

KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Forslag til fælles EU-ramme for dækkede obligationer (covered bonds)
  - *Tidlig forelæggelse*

KOM(2018)93 og KOM(2018)94
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 7) Minimumsdækning af tab på misligholdte lån
  - *Generel indstilling*

KOM(2018)134
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Skat på omsætningen af visse digitale tjenester

KOM(2018) 148

1. Resume

Kommissionen har 21. marts 2018 fremsat et direktivforslag om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester. Forslaget vil indebære en særskat på 3 pct. af omsætningen fra visse digitale ydelser f.eks. internetreklamer rettet mod brugere i EU. Skatten pålægges koncerner, der både har en global omsætning på over 750 mio. euro og en omsætning på visse digitale ydelser i EU på over 50 mio. euro, uanset deres hjemsted. Direktivet er tænkt som en midlertidig løsning på de skattemæssige udfordringer ved den digitale økonomi, indtil en permanent (evt. global) løsning findes.

Forhandlingerne om forslaget er stadig på et tidligt stadium. Der er generelt enighed blandt EU-landene om, at der er udfordringer med beskatning af den digitale økonomi, men der er ikke enighed om, hvordan disse bedst håndteres.

2. Baggrund

Kommissionen stillede 21. marts to direktivforslag, som indeholder bud på både en kortsigtet, midlertidig løsning og en langsigtet, permanent løsning til beskatning af den digitale økonomi.

Den kortsigtede, midlertidige løsning findes i direktivforslaget om et fælles system for en skat på omsætningen fra visse digitale tjenester (Digital Service Tax - DST), KOM (2018) 148. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF-artikel 113 og kan vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Den langsigtede, permanente løsning findes i direktivforslaget om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse, KOM(2018) 147, og indebærer indførelse af et såkaldt digitalt fast driftssted, som statueres, når selskabet har en væsentlig digital tilstedeværelse i et land.

Kommissionens forslag kommer efter en del politisk opmærksomhed på området, som formentlig i høj grad skyldes, at det i en årrække for bl.a. nogle store amerikanske digitale virksomheder ved brug af skattely mv. og i kraft af de tidligere amerikanske skatteregler har været muligt at betale meget lav skat af den indkomst, de har tjent uden for USA, bl.a. i EU. USA har imidlertid vedtaget en skattereform - særligt den såkaldte GILTI-regel (Global Intangible Low Tax Income) - som i henhold til OECD's vurdering indebærer, at amerikanske selskaber fremover vil betale mindst 13 pct. i skat af indkomst fra immaterielle aktiver i udlandet, herunder EU. Det vil også omfatte de digitale virksomheder i USA.

Der pågår et internationalt arbejde vedr. beskatningen af den digitale økonomi bl.a. i EU, G20 og OECD. I oktober 2015 afsluttede OECD- og G20-landene et projekt om "Base Erosion and Profit Shifting" (BEPS). I BEPS Action 1-rapporten, der adresserer de skattemæssige udfordringer ved den digitale økonomi, blev konklusionen, at den digitale økonomi ikke kan adskilles fra den øvrige

økonomi, og arbejdet har således ikke udløst specifikke anbefalinger på dette område.

Arbejdet er videreført i OECD-regi med det formål at levere en foreløbig rapport i 2018 og en endelig afrapportering og konsensusløsning i 2020 og eventuelt med en tidlig afrapportering allerede i 2019, hvis der gøres tilstrækkelige fremskridt. Den foreløbige rapport *"Tax Challenges Arising from Digitalisation"* blev offentliggjort 16. marts 2018. OECD's rapport analyserer problematikken og gør det klart, at der blandt OECD-landene ikke endnu er enighed om behovet for særbeskatning af den digitale økonomi.

Et grundlæggende princip i den internationale selskabsskatte Lovgivning er, at virksomheder beskattes dér, hvor værdien skabes, og ikke i forbrugslandet. Nogle lande mener dog, at der er nogle særskilte udfordringer for den digitale økonomi, som kan løses ved at indføre øget forbrugslandsbeskatning på digitale produkter, hvor brugerne befinder sig. Argumentet er, at brugerne ved at videreformidle deres data bidrager til det digitale selskabs profit. Andre lande mener ikke, at der umiddelbart er behov for yderligere ændringer til de internationale principper efter implementering af BEPS-arbejdet og vedtagelsen af den amerikanske skattereform, og at det under alle omstændigheder er for tidligt at vurdere den reelle virkning af disse tiltag. En tredje gruppe lande mener ikke, at der er et særskilt digitalt problem, og vil derfor ikke udtage den digitale økonomi til særbeskatning, men finder det relevant at drøfte de generelle internationale principper for selskabsbeskatning, idet globaliseringen udfordrer den traditionelle selskabsbeskatning.

3. Formål og indhold

Kommissionen begrundet forslaget om en midlertidig omsætningsskat (DST) med, at der ved visse højt digitaliserede forretningsmodeller sker en værdiskabelse, der hvor brugeren er placeret. Derfor skal en del af beskatningen også ske dér. Kommissionen er i sit direktivforslag til selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse, kommet med et bud på en langsigtet løsning for, hvordan skattesystemet kan indrettes til at tage højde for dette.

Direktivforslaget om en midlertidig omsætningsskat (DST) er fokuseret på de digitale aktiviteter, hvor Kommissionen mener, at der er størst forskel mellem værdiskabelsen ved brugeraktivitet og EU-landenes adgang til at beskatte efter eksisterende skatteretlige principper. Mens arbejdet med en langsigtet, permanent løsning pågår, foreslår Kommissionen derfor at indføre denne alternative beskatning af omsætningen baseret på de digitale virksomheders forventede overskud. Direktivforslaget har dermed ikke til formål at imødegå de grundlæggende problemstillinger i den internationale selskabsbeskatning, som gør at denne umiddelbart ikke kan håndtere en digitalisering af økonomien, men udgør alene et forsøg på begrænset og midlertidigt at adressere problemerne.

DST'en har karakter af at være en afgift, da skatten pålægges omsætningen af bestemte tjenesteydelser, og ikke selskabets overskud ved denne omsætning. Den er dermed forsøgt lagt uden for det almindelige selskabsskattesystem, så den ikke vil være omfattet af EU-landenes dobbeltbeskatningsoverenskomster (DBO'er), som

bygger på OECD's modeloverenskomst. Dette er der dog rejst tvivl om i OECD's arbejdsgruppe om DBO'er. Argumenterne peger her i retning af, at DST'en vil være omfattet af DBO'erne, der er baseret på OECD's modeloverenskomst. I så fald vil det slet ikke være muligt for EU-landene at pålægge udenlandske selskaber DST, da det vil stride mod deres DBO'er. Ifm. forhandlingerne af DST'en har en række EU-lande ligeledes betvivlet Kommissionens udsagn om, at DST'en ikke er omfattet af modeloverenskomsten. Problemstillingen er endnu ikke drøftet tilbundsgående på teknisk niveau i Rådet.

De typer af virksomheder, som direktivforslaget er rettet mod, er kendetegnet ved højt digitaliserede forretningsmodeller, der gør det muligt at drive virksomhed i et land uden en fysisk tilstedeværelse, hvorfor virksomhederne typisk ikke har fast driftssted i fx Danmark.

Anvendelsesområde

Direktivforslaget indeholder regler, der bevirker, at kun virksomheder af en vis størrelse bliver omfattet af skattereglerne. Virksomheder beskattes kun, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- Koncernens globale omsætning overstiger 750 mio. EUR (ca. 5,59 mia. kr.) og
- Koncernens omsætning i EU vedrørende visse digitale tjenester overstiger 50 mio. EUR (ca. 372 mio. kr.)

Det vil dermed kun være store virksomheder, der leverer visse digitale tjenester i EU, som omfattes af denne beskatning. Det tilstræbes dermed, at der ikke diskrimineres mellem virksomheder i EU og i tredjelande. Da få virksomheder i EU lever op til de to betingelser, må det forventes, at størstedelen af de virksomheder, der vil være omfattet af skatten, vil være virksomheder beliggende uden for EU.

Skattesatsen og skatteberegning

Der foreslås en fælles skattesats på 3 pct., og skatten pålægges bruttoomsætningen for de omfattede digitale tjenester. Når skatten pålægges bruttoomsætningen er det uden hensyn til, om koncernen har realiseret et faktisk overskud af sine aktiviteter.

Skattesatsen på 3 pct. af omsætningen svarer til en skat på 20 pct. af overskuddet for virksomheder, der realiserer 15 pct. af deres omsætning til overskud¹. Det svarer ca. til den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU².

For virksomheder med en overskudsgrad, der er lavere end 15 pct. vil DST'en udgøre et højere skattetryk, end hvis virksomheden blev pålagt den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU. Modsat vil en virksomhed med en højere overskudsgrad end 15 pct. opleve et lavere skattetryk ved DST'en, end hvis virksomheden blev pålagt den gennemsnitlige selskabsbeskatning i EU.

¹ Herved forstås, at hvis virksomhedens omsætning er 100, og der er fradragsberettigede udgifter for 85, så er overskuddet 15. Det vil sige, at overskudsgraden er $15/100 = 15$ pct. En skat på 3 pct. af omsætningen svarer så til en skat på overskud på $3/15 = 20$ pct. Dette bygger dog på en forudsætning om, at hele overskuddet fra den digitale tjeneste kan henføres til brugeren og ikke administration, udvikling mv. i hjemlandet.

² Den gennemsnitlige nominelle skattesats i EU er 23 pct.

Direktivforslaget fastlægger ikke regler om, hvorvidt DST'en skal være en fradragsberettiget afgift, som selskaberne kan fradrage i den skattepligtige indkomst. Dette skyldes, at forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 TEUF, der vedrører indirekte beskatning. Kommissionen har dog stillet en anbefaling til EU-landene om, at EU-landene gør DST'en til en fradragsberettiget udgift. Hvis anbefalingen følges, vil selskabsskattegrundlaget således blive nedsat tilsvarende i EU-landene, hvori selskaberne har aktivitet, som selskabsbeskattes.

Skattepligtige indtægter og beskatningssted

Forslaget indeholder regler for, hvilke digitale tjenester, der er skattepligtige efter direktivet, i hvilket EU-land de digitale tjenester anses for at være skattepligtige, og hvordan provenuet skal fordeles mellem EU-landene.

Forslaget indebærer en beskatning af omsætningen fra følgende digitale tjenester, der uddybes efterfølgende:

- a) Indtægter fra målrettet reklameplads på internettet
- b) Indtægter fra visse flersidede digitale platforme
- c) Indtægter fra salg af brugergenereret data

a) Indtægter fra målrettet reklameplads på internettet

Digitale selskaber med en reklamebaseret forretningsmodel (fx Facebook, Google og YouTube) udbyder en gratis digital ydelse, gennem hvilken de får adgang til brugernes data. Ved at anvende disse data kan selskabet (fx Facebook) differentiere reklamepladsen på deres platform og derved sælge målrettet reklameplads til andre virksomheder. Således optimeres værdien af reklamepladsen og selskabets indtægt. Ifm. målrettede online reklamer er det selskabet (fx Facebook), som har monopol på den data, som denne har indsamlet om brugerne, og dermed alene har fuld indsigt i deres adfærd.

Efter direktivet beskattes indtægter fra placering af reklamer på en digital platform, der er målrettet denne platforms brugere. For så vidt angår indtægter fra de omfattede reklamer, er det leverandøren af reklamepladsen, der beskattes, uanset om denne ejer den digitale platform.

Beskatningsstedet er det EU-land, hvor den pågældende reklame optræder på brugerens elektroniske udstyr (apparat)³ på det tidspunkt, hvor udstyret anvendes til at tilgå den digitale platform. Det tillægges ikke betydning, hvorfra betalingen for den skattepligtige tjeneste foretages.

Den skattepligtige indtægt fra reklameplads henføres til de enkelte EU-lande i henhold til, hvor mange gange en reklame har været vist på de respektive landes brugeres udstyr i den pågældende skatteperiode. Den skattepligtige indtægt fordeles uden sammenhæng til de faktiske reklameindtægter, der realiseres ved reklame-

---

³ Herefter også omtalt som udstyr. Skal forstås i lighed med den engelske betegnelse "device".

ring i de individuelle EU-lande, men alene i henhold til reklamernes antal visninger.

b) Indtægter fra visse flersidede digitale platforme (bl.a. formidlingstjenester)

Efter direktivet beskattes indtægter fra at stille en flersidet digital platform til rådighed for brugere, som gør det muligt for brugere at finde og interagere med hinanden, og som også kan facilitere en bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne. Eksempler på sådanne tjenester er fx AirBnb og Uber, som har en forretningsmodel baseret på at skabe virtuelle markedspladser, hvor brugere overfor andre brugere kan udbyde varer og services. Tjenesternes indtægt baseres på medlemsgebyrer eller gebyrer forbundet med monetære transaktioner mellem brugere, men værdien skabes af brugerne selv, idet de tilvejebringer de varer og service, som omsættes på markedspladsen.

Dette omfatter dog ikke indkomst fra levering af digitalt indhold, fx musik- og videostreamingtjenester, almindelig e-handel, levering af kommunikationstjenester og levering af betalingstjenester til brugere.

Beskatningsstedet bestemmes i to trin afhængigt af den digitale platforms funktion. Beskatningsstedet er det EU-land, hvor brugeren tilgår den digitale platform:

- i. Det EU-land, hvor brugeren tilgår den digitale platform til at gennemføre en bagvedliggende transaktion om levering af varer eller tjenester til andre brugere.
- ii. I andre tilfælde end punkt i) det EU-land, hvor brugeren via en konto tilgår den digitale platform i hele eller dele af skatteperioden, og hvor kontoen er åbnet ved hjælp af udstyr i dette EU-land.

Punkt ii omfatter dermed digitale platforme, hvor der ikke sker en bagvedliggende transaktion om levering af varer eller tjenester mellem brugerne. Det er uden betydning for beskatningsstedet, hvor en eventuel bagvedliggende levering af varer eller tjenester finder sted.

Den skattepligtige indtægt fra flersidede digitale platforme henføres til de enkelte EU-lande ud fra samme kriterier, som anvendes ved bestemmelse af beskatningsstedet. Den skattepligtige indtægt fordeles i henhold til:

- i. Antal brugere, som har foretaget bagvedliggende transaktioner.
- ii. I andre tilfælde end punkt i) antallet af brugere, der har en konto, der gør det muligt at tilgå platformen.

Der tages således ikke højde for transaktionernes individuelle værdi under punkt i, men derimod alene antallet af transaktioner. I de tilfælde omfattet af punkt ii, som omhandler digitale platforme, hvor der ikke sker underliggende transaktioner, sker fordelingen i stedet på baggrund af antal brugere, der har en konto.

c) Indtægter fra salg af brugergeneret data

Nogle digitale forretningsmodeller kan profitere ved direkte salg af brugernes data. En virksomhed kan have interesse i at købe den information, som data inde-

holder, da det giver virksomheden mulighed for at afkode forbrugernes præferencer, forbrugsmønstre, købekraft og kundeadfærd. Denne viden kan anvendes til at optimere reklamefremstød, produktporteføljer og lignende, som er særligt målrettet kunderne. I dette tilfælde (modsat ved salg af målrettet reklameplads) sælger selskabet (fx Facebook) brugernes anonymiserede rådata til virksomheder, som nu får fuld indsigt i brugernes adfærd.

Efter direktivet beskattes indtægter fra overførsel af data indsamlet om brugere og indtægter fra data genereret fra brugeraktiviteter på digitale platforme. Beskatningen pålægges ikke indsamling af data eller brug af data indsamlet af virksomheder til disses interne formål, men kun de tilfælde, hvor der betales et vederlag mod overførsel af data, der er genereret af brugerens egne aktiviteter på en digital platform.

Beskatningsstedet er i det EU-land, hvor brugeren har anvendt elektronisk udstyr til at tilgå den digitale platform, og hvor der i den sammenhæng er genereret data om brugeren.

Den skattepligtige indtægt fra overførsel af data henføres til de enkelte EU-lande i henhold til antallet af brugere, hvorfra de overførte data er genereret i forbindelse med, at brugeren har tilgået den digitale platform. Der tages således ikke højde for overførslernes individuelle værdi, men derimod alene antallet af overførsler. Det tillægges ikke betydning, hvorfra betalingen for data foretages.

Administration

Direktivforslaget tilsiger, at DST'en administreres efter et one-stop-shop princip. Dette indebærer, at den DST-pligtige virksomhed skal registrere sig i ét EU-land efter eget valg, EU-identifikationslandet.

Det er herefter EU-identifikationslandet, som håndterer al kontakt med den DST-pligtige virksomhed samt modtager DST-angivelse og den skyldige skat. EU-identifikationslandet har ansvaret for det administrative samarbejde med de øvrige EU-lande, herunder udveksling af skatteoplysninger og overførsel af den betalte skat. Den DST-pligtige virksomhed skal i hver skatteperiode indgive oplysninger om:

- De samlede skattepligtige indtægter for hvert EU-land
- Den skyldige DST for hvert EU-land
- Den samlede skyldige DST for alle EU-lande

EU-landene vedtager selv regler om forpligtelser vedr. regnskab, registrering m.m., som skal sikre, at DST'en bliver betalt til skattemyndighederne.

Sammenhæng med direktivforslaget om beskatning af væsentlig digital tilstedeværelse

Det er hensigten, at DST'en kun skal være en midlertidig løsning, som ophører, når der opnås enighed om en langsigtet, permanent løsning. Kommissionens direktivforslag om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse er tiltænkt at skulle træde i stedet for DST'en.

DST'en skal således ophæves i forhold til virksomheder hjemmehørende i EU, når reglerne om beskatning af væsentlig digital tilstedeværelse er vedtaget i EU. DST'en skal endvidere ophæves over for virksomheder i tredjelande, når der i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med disse lande er indarbejdet regler om digitalt fast driftssted ved væsentlig digital tilstedeværelse.

Kommissionen anbefaler at lade direktivet træde i kraft 1. januar 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Europa-Parlamentet forventer, at udtalelsen vedtages på plenarmøde i januar 2019.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da alternativet til fælles regler er en række forskelligartede nationale tiltag, der vil skade det indre marked, indebære større administrative byrder for virksomhederne samt føre til konkurrenceforvridning. Derudover vil et fælles EU-tiltag kunne vise globalt, at EU ønsker handling vedr. nye regler for beskatningen af den digitale økonomi.

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Fælles regler begrænser virksomhedernes administrative byrder ved at skulle indordne sig under nye skatteregler i lande, hvor virksomhederne ikke har en fysisk tilstedeværelse eller eksisterende skattepligt. Fælles regler er endvidere nødvendige for at opnå de administrative lempelser, som ligger i princippet om "one-stop-shop", dvs. en enkelt skatteadministration og en selvangivelse for hele koncernen. Hvis EU-landene hver især indfører forskellige former for digitale skatter vil forskelle i indretningen af disse formentlig også kunne føre til dobbeltbeskatning.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Det danske selskabsskattesystem er indrettet efter et territorialprincip. Dette indebærer, at selskaber mv. ikke skal medregne indtægter og udgifter, der kan henføres til et fast driftssted i udlandet. Ligeledes er udenlandske selskaber ikke skattepligtige af aktiviteter i Danmark, medmindre indkomsten kan henføres til et fast driftssted beliggende her i landet. Dette betyder bl.a., at udenlandske selskabers fjernsalg af varer (uden en fysisk tilstedeværelse) til danske forbrugere ikke vil udløse selskabsbeskatning i Danmark.

Udenlandske selskabers levering af digitale tjenester til danske brugere vil i praksis sjældent udløse fast driftssted i Danmark. Dermed bliver disse selskaber ikke selskabsskattepligtige af deres aktiviteter i Danmark.

For de digitale tjenester, der foreslås beskattet efter direktivet, vil selskaberne efter gældende internationale principper blive beskattet dér, hvor selskabet udøver sin indkomstskabende aktivitet.

I praksis indebærer forslaget, at en transaktion mellem to virksomheder, fx salg af en online reklame, udløser dansk beskatning, fordi en tredje aktør - en dansk bruger - har foretaget en handling fx ved at se en reklame på internettet. Det er usædvanligt, at det er tredjepartens handling, der udløser beskatningen, og ikke selve transaktionen mellem de to virksomheder.

En vedtagelse af forslaget medfører behov for vedtagelse af ny lovgivning. Det vurderes umiddelbart, at ny lovgivning skal udformes uden tilknytning til de eksisterende love, der regulerer selskabsbeskatningen.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er forbundet med betydelig usikkerhed at vurdere de statsfinansielle konsekvenser ved at indføre en DST. EU-Kommissionen skønner, at indførelsen af en DST på 3 pct. vil medføre et samlet merprovenu på ca. 5 mia. euro for EU-28. Vægtet med landenes BNI svarer det til et årligt dansk merprovenu på ca. ½ mia. kr. En række forhold taler dog for, at merprovenuet kan blive væsentlig lavere, jf. nedenfor.

Det er uklart præcis hvilke forudsætninger, der ligger til grund for Kommissionens vurdering, men der er dog gjort en række antagelser, der synes tvivlsomme.

- For det første er der ikke taget højde for, at virksomhedernes betaling af DST'en vil kunne fradrages i deres selskabsskat. Kommissionen anbefaler denne fradragsmulighed, som de enkelte EU-lande dog selv kan bestemme om de vil indføre. Hvis der gives mulighed for fradrag af DST i den almindelige selskabsskat vil det reducere nettoprovenuet fra DST'en. Hvis EU-landene ikke indfører denne fradragsret vil det derimod give dobbeltbeskatning, som kan have negativ effektiv på økonomien.
- For det andet er der ikke taget højde for, at skatten vil påvirke priser, forbruger- og arbejdsudbudsadfærd og afledte virkninger på andre skatter og afgifter og dermed de offentlige finanser.
- For det tredje er der ikke taget højde for omkostningerne til systemudvikling og administration i de nationale skattemyndigheder. Direktivforslaget vil kræve, at der skal udvikles et nyt it-system, som kan administrere DST'en. Baseret på erfaring fra lignende systemudvikling vurderes det, med betydelig usikkerhed, at omkostninger hertil vil være på omkring 200 mio. kr. Endvidere vurderes det ikke realistisk at implementere DST'en inden for tidsfristen, dvs. til januar 2020. Det vurderes foreløbigt, at et færdigt it-system først vil kunne stå parat tre år efter direktivets implementering i dansk lovgivning. Kommissionen har skønnet, at det vil tage ca. to-tre år afhængigt af løsningsmodellen. Det bemærkes endvidere, at der i forvejen er et betydeligt træk på udviklingskapaciteten i skatteforvaltningen i de kommende år.

- Endelig kan der være udgifter for myndighederne til kontrol af virksomhedernes betaling af DST, som det dog ikke er muligt at kvantificere nærmere på det foreliggende grundlag. Det er vurderingen, at det for skattemyndighederne vil være forbundet med betydelige vanskeligheder at kontrollere, om virksomhederne selvangiver deres afgiftsgrundlag korrekt både i forhold til det samlede niveau og i forhold til fordelingen mellem de enkelte lande. Det er desuden vurderingen, at visse tredjelande ikke vil anerkende en beskatning som den foreslåede, hvorfor det virker sandsynligt, at virksomhederne i disse lande kan have samme holdning.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

En DST ventes at have forvridende virkninger på det digitale indre marked i forholdet mellem i) digitale selskaber hhv. ikke-digitale selskaber, ii) selskaber, hvis omsætningsstørrelse udløser DST'en, hhv. selskaber, hvis omsætningsstørrelse ikke gør, iii) EU-selskaber hhv. selskaber fra øvrige lande, da skatten formentlig i praksis primært vil ramme EU-virksomheder iv) virksomheder, hvis forretningsmodel gør brug af digitale platforme, hhv. virksomheder, hvis forretningsmodel ikke gør og v) selskaber, som efterlever beskatningsreglerne, hhv. selskaber, som ikke gør (givet begrænsede muligheder for og ressourcer til at håndhæve DST'en).

Indførelsen af en DST kan således medføre, at forbruget af visse digitale ydelser beskattes hårdere end andre varer og tjenester, og dermed svække konkurrenceevne, profitabilitet mv. hos udbyderne af disse ydelser. Denne skattemæssige forvridning indebærer risikoen for et samfundsøkonomisk tab. DST'en må i vidt omfang endvidere forventes overvæltet i forbrugerpriserne i EU og Danmark, og de danske og europæiske forbrugere vil reelt set betale skatteprovenuet. Højere priser trækker i givet fald alt andet lige i retning af lavere realløn og reduceret arbejdsudbud.

Det vurderes, at direktivforslaget vil betyde en forøgelse af de administrative byrder for erhvervslivet. Dette vil være en følge af, at de omfattede selskaber skal efterleve og indstille sig på et nyt skattesystem i tillæg til de eksisterende danske og udenlandske forpligtelser. Disse selskaber vil skulle afholde omkostninger til overholdelse af forpligtelserne i direktivet samt overholde de dokumentationskrav til opgørelse og fordeling af det komplekse afgiftsgrundlag mv., der følger af lokal lovgivning i identifikationsmedlemsstaten.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at direktivet medfører administrative byrder under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

8. Høring

Direktivforslaget blev den 4. april 2018 sendt i høring. Der henvises til reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg d. 2. juli 2018 for nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt EU-landene bred enighed om, at den digitale økonomi rummer udfordringer, som bør adresseres, men det er uenighed om, hvordan det bedst gribes an. Der er generelt enighed blandt landene om, at langsigtede globale løsninger er at foretrække.

En række EU-lande mener dog, at EU bør tage egne initiativer nu, så det sikres en øget beskatning af digitale selskaber, og så EU-landene ikke tyer til unilaterale løsninger. Andre lande mener omvendt, at DST'en ikke vil løse problemer med manglende beskatning af digitale selskaber og vil have negative økonomiske effekter, samt at den kan være skadelig ift. forholdet til andre lande. Disse lande ønsker, at en langsigtet global løsning i stedet prioriteres.

Flere lande peger desuden på, at implementeringen af BEPS-minimumsstandarder og den amerikanske skattereform, der indfører en amerikansk beskatning af amerikanske virksomheders udenlandske indtjening fra immaterielle aktiver, ifølge OECD mindst 13 pct., løser eller i vid udstrækning løser det skatteundgåelsesproblem, som eksisterede tidligere.

Nogle lande taler for en alternativ løsning, der bygger på BEPS-standarderne, og som også ville kunne håndtere udfordringerne vedr. digital beskatning. Løsningen indebærer mulig beskatning i forbrugslandet, hvis moderselskabets hjemland ikke sikrer en vis effektiv minimumsbeskatning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der kan dæmme op for skatteundgåelse og udvanding af de enkelte landes skattegrundlag samt sikre fair selskabsbeskatning og lige konkurrencevilkår for virksomheder i EU. Direkte beskatning henhører imidlertid under medlemslandenes kompetence, og man bør på EU-plan være yderst tilbageholdende med harmoniseringsbestrebelse i forhold til, hvordan medlemslandenes skattelovgivning indrettes.

Regeringen er samtidig åben for at se på, hvordan den digitale økonomi påvirker det internationale selskabsskattesystem, og lægger stor vægt på, at også digitale virksomheder betaler den rette skat.

Regeringen deltager konstruktivt og åbent i drøftelserne om en DST og i drøftelserne af, om der i visse forretningsmodeller sker en værdiskabelse hos brugerne, og hvordan det i givet fald kan være relevant at sikre en beskatning på grundlag af denne værdiskabelse.

Regeringens grundlæggende holdning er, at man skal fastholde det internationale princip for selskabsbeskatning, at man beskatter selskabets profit, hvor selskabets værdiskabelse finder sted. Dette princip er i Danmarks klare økonomiske og statsfinansielle interesse. En bevægelse væk fra dette princip kan betyde, at store danske selskaber, som bl.a. har væsentlige immaterielle rettigheder og stor omsætning udenfor Danmark, men som betaler størstedelen af deres selskabsskat i Danmark,

fremadrettet vil blive beskattet mere i andre lande og mindre i Danmark. Nogle kunne argumentere for, at fx også medicinalvirksomheder har en forretningsmodel, som er delvist drevet af brugerdata (fx data fra kliniske forsøg), og derfor også burde selskabsbeskattes i forbrugslandet.

Regeringen vurderer umiddelbart, at den foreslåede omsætningskat vil være særdeles svær at håndhæve over for virksomheder uden for EU, hvor en stor del af de virksomheder, som skatten i høj grad er målrettet mod, er hjemmehørende. Det kan for skattemyndighederne være forbundet med betydelige vanskeligheder at kontrollere, om virksomhederne selv angiver deres afgiftsgrundlag korrekt både i forhold til det samlede niveau og i forhold til fordelingen mellem de enkelte lande. I mange af de omfattede transaktioner vil pengestrømmene foregå mellem udenlandske virksomheder uden tilstedeværelse i EU, ligesom virksomhederne selv skal opgøre skattegrundlaget på baggrund af fx aktivitet fra danske brugere. Derudover vil nogle lande muligvis afvise at hjælpe EU-landene med at håndhæve skatten. Bl.a. derfor risikerer skatten i praksis at blive en skat, der primært betales af EU-virksomheder til skade for deres konkurrenceevne.

Forslaget om beskatning af omsætning i forbrugslandet bryder med princippet om, at alene overskud beskattes, og medfører øget beskatning af virksomhederne. Det risikerer også at skabe situationer, hvor virksomheder med tab alligevel skal betale skat.

Regeringen er endvidere meget bekymret for de vurderede betydelige implementeringsomkostninger. Det er regeringens opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt, at der udvikles meget dyre it-systemer for en midlertidig løsning, som kun skal virke på helt kort sigt. Regeringen vil arbejde for, at en sådan beskatning har så lave administrative omkostninger som muligt for staten, samt at der er realistiske implementeringsfrister. Samtidig vil regeringen arbejde for, at forslaget ikke udgør en unødigt tung byrde for erhvervslivet.

Regeringen vil søge et kompromis, som er effektivt og målrettet ift. at forhindre skatteundgåelse, og som ikke undergraver dansk selskabsskatteprovenu. Regeringen lægger stor vægt på arbejdet med at finde løsninger i det globale spor, herunder løsninger, som bygger på OECD's BEPS-standarder, og som bekæmper skatteundgåelse generelt, herunder også for digitale virksomheder. Regeringen er positiv overfor en alternativ løsning om beskatning i forbrugslandet i tilfælde, hvor moderselskabets hjemland ikke sikrer en vis effektiv minimumsbeskatning (en såkaldt omvendt CFC-beskatning). Et sådant forslag er i bedre overensstemmelse med gældende internationale skatteprincipper, vil omfatte både digitale og ikke-digitale virksomheder og vil mindske omfanget af skatteundgåelse uden risiko for erodering af dansk skatteprovenu.

Regeringen mener, at en yderligere mulighed er at prioritere forslaget om indførelse af et såkaldt digitalt fast driftssted (regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse, KOM(2018) 147), dvs. at et selskab, der leverer digitale produkter i et land, bliver skattepligtigt af sin indkomst i landet, selvom

virksomheden ikke er fysisk til stede dér. Dog bør ambitionen være, at det bliver en global løsning, da en ren EU-løsning ikke vil være effektiv. EU's forhandlinger om dette kan dog med fordel være et springbræt til OECD-forhandlingerne.

Regeringen vil desuden styrke kontrollen på dette område for at sikre, at også de digitale selskaber betaler den rigtige skat. Det vil bl.a. ske igennem et øget samarbejde med udenlandske myndigheder, samt en undersøgelse af, hvordan skatteforvaltningen får et bedre grundlag til brug for kontrolarbejdet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 13. april 2018 og revideret grund- og nærhedsnotat oversendt 2. juli 2018.